

Mélységes mélyből kiáltunk

Felix Mendelssohn-Bartholdy

S
A

1. Mély - sé - ges mély - ből ki - ál - tunk Hoz - zád, ir - gal - mas Is - ten. Ó, hall - gass

T
B

6

meg, ké - rünk, ne hagyj El - vesz - ni bű - ne - ink - ben! Ha te mind - azt szám - ba - ve -

11

szed, A - mit vé - tet - tünk el - le - ned, Ki áll - hat meg e - lőt - ted?

2. Nálad nincs is másnak helye, Mint csak az irgalomnak. Az emberek jótettei Kevésnek bizonyulnak. Előtted nem kérkedhetünk, Nékünk nincs semmi érdemünk, Csak kegyelmedből élünk.

3. Én csak az Úrra építék, Nem saját érdememre. Szívem erős bizodalma Az Istennek kegyelme. Igéjében hirdetteti, Hogy a bűnöst el nem veti: Én csak őbenne bízom.

4. Ha késik is segítsége, Ha várat is magára, Nincs kétségem, szava igaz, Ígéretét beváltja. Bízzál, hű népe Istennek! Ti szülötti Szentlelkének, Csak várjátok az Urat!

5. Bármily sok is a mi bűnünk, Még több az Úr kegyelme; Kész ő mindig, hogy a bűnöst Karjával fölemelje.
Ő Izrael hű pásztora, A nyáj az ő tulajdona, Ő a mi szabadítónk.